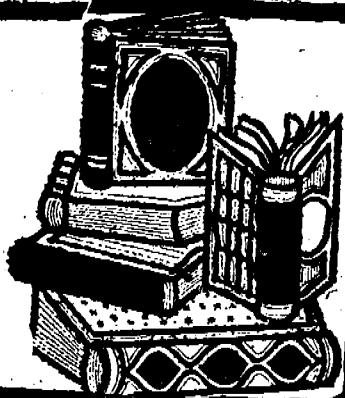

یادداشت‌هایی از عصر بهلوی

۱۳۱۴ دی ۱۷

-۷-

اعلیحضرت رضا شاه کبیر در موقع مراجعت از جلسه تاریخی ۱۷ دیماه ۱۳۳۴ در دانشسرای تهران

که آنرا باصلاح نهضت بانوان «می گفتند
بیخبر باشند مخصوصاً جامعه بانوان ایران

شاید بسیار کسانی که در این ایام از
برکات و سعادات پرده گشایی زنان ایران

وزیر معارف عرض کرد : «امر مبارک را اطاعت می کنم ، این رسم نه تنها ، بر خلاف تمدن است بلکه برخلاف قانون طبیعت است ، زیرا که در دنیا هیچ دوچنین ذکور و آنات در نباتات و حیوانات خلق نشده که جنس ماده اذ جنس نر روی خود را پنهان کند ... البته امر و دستور اعلیحضرت را کوشش می کنم اجرا نمایم ، زیرا امر سلطان فرض است وهم عقیده خودم نیز همین است که یکی از علل بزرگ عقب افتادن مملکت ما از قافله تمدن دنیا آن است که نیمی از بدن ملت ما بکلی فلنج مانده است .

اعلیحضرت پهلوی لحظه‌ای سکوت کردند و سپس بمذاکرات دیگر مشغول شدند و بعد از پایان جلسه تشریف برداشتند . پس از آن وزیر معارف بخيال خود جمعی از بانوان روشمند و تحصیل کرده را که در خدمت معارف و مدارس بودند جمع کرد و از آنها مجتمعی گرد آورد . در بالا خانه و سیمی در خیابان سپه نزدیک چهارراه حسن آباد این مجتمع تشکیل شد و آن را «کانون بانوان » نام نهادند .

از جمله خانمهای دانشمند و منور الفکر که باوضاع دنیا آشنا بودند و در این کار پیشقدم شدند ، یکی شادروان خانم صدیقه دولت آبادی و دیگر مرحوم خانم پروفسور فاطمه سیاح که در روسیه تحصیل کرده بود و دیگری خانم هاجر تربیت

که نصف پیکر عظیم ملت ایران را تشکیل میدهد از جزئیات حوادثی که در نتیجه منجر به رفع حجاب و آزادی نسوان شد بدروستی اطلاع نداشته باشد - این همه ترقیات که از حیث تربیت و تعلیم و مساوات حقوق مدنی و سیاسی و اجتماعی در این زمان همایون به عنایت شاهنشاه آریامهر حاصل کرده اند همه مرهون روز مبارک ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ ش می باشد که در آن روز به اراده پیشتبانی وامر شاهنشاه پهلوی ورقی تازه در تاریخ کشور مانگشوده شده .

چون نویسنده این یادداشت خود در متن آن حوادث قرار داشتم و این اصلاح بزرگ را شاهد و ناظر بودم - وظيفة خود دانستم که از یادداشتهای مفصلی که در این باده دارم خلاصه‌ای فراهم کرده و تاریخ یکی از مفاخر بزرگ آن عصر مبارک را اجمالاً تقدیم خواهند گان نمایم .

* * *

روزی از روزهای تیسیر ماه ۱۳۱۳ هنگام عصر در قصر سعد آباد جلسه هیئت وزراء منعقد بود .

اعلیحضرت رضا شاه کبیر رو بوزیر معارف کرده فرمودند : «سابقاً بکفیل معارف دستور دادم برای رفع روپوشیدن زنان اقدام نماید ، اما او نخواست یا نتوانست و کاری نکرد ، حالا باید شما در این کار با کمال متانت و حسن تدبیر اقدام کنید که این رسم دیرین که برخلاف تمدن است ، از میان برداشته شود .

منظور در مدرسه شاپور (شعاعیه) فراهم شد، دختران دبستان (مهر آئین) که بانوی داشمندی بنام «خانم ال» تأسیس کرده بود، صفت منظمی آراسته بعد از آنکه لایحه خوانند و سروд سرانیدند، بورژش و زیمناسیتیک مشغول شدند.

از این معنی محافل اجتماعی شهر برآشته از جمله یکی از آقایان از اجله علم روحانی و نیز مرد فعال و داشمندی بود، تلگرافی بشاه عرض واز وزیر معارف شکایت نمود که این وزیر علیه ما علیه دختران را در ملاه عام حاضر کرده و به «ترقص» واداشته است البته اعلیحضرت رضا شاه باین تلگراف اعتنای نکرده و عین آن را برای وزیر معارف فرستادند.

ماده دیگر برنامه آن بود که همه این اقدامات که از طرف وزارت معارف در داخله مدارس در تمام مملکت بعمل می آمد یک سلسله مقالات بنظام و شر در جراید منتشر گردید که همه بزبان پند و اندرز و اتفاقاً از عادت معمولی نقاب و حجاب سخن می گفتند.

از آن میان قطعه‌ای از ایرج میرزا جلال الملک که به طنز سر وده بود انتشاری وسیع یافت و آن این است:

درسر در کار و انس رای
تصویر ذنی بکچ کشیدند
ارباب... این سخن را
از مخبر صادقی شنیدند
گفتند که واشیر یعنی خلق

(سناتور فعلى) و بعضی دیگر مانند خانم بدرالملوک بامداد و خانم فخرالرمان غفاری بایندرو خانم پری حسام شهیدی که همه از بانوان و مقتضات و معلمات تحصیل کرده بودند و برای این خدمت بزرگ شود و شوقی داشتند، پس، خانم صدیقه دولت آبادی (که خانواده محترم در آزادی خواهی پیش قدم بودند) و از حیث سن و معلومات بر دیگران تقدیم داشت، بسمت ریاست کانون انتخاب شد.

اکنون بر ماست که آن خانم‌ها را بن این جرأت و شهامت که نشان داده‌اند، همیشه بنیکی یاد کنیم و برای سعی جمیل ایشان که در تاریخ آزادی بانوان ایران عصر جدیدی را پیش فدم بودند، اجر جزیل مسئلت نمائیم.

دیگر در برنامه وزارت معارف که هم عنان با تشکیلات مجامع بانوان در کانون بانوان و مدیران مدارس دخترانه در نظر گرفته شد مقرر داشتند که بتدریج مجالس جشن و خطابه تشکیل داده و دختران در آنجا با روی باز در صفحه دانشجویان قرار گرفته و بایراد خطابه‌های اخلاقی و سرود های مخصوص مدارس هم آواز شوند و رجال محترم راهم در آن مجالس دعوت کنند و بعد از آن مانند پسران بورژش و مشق بدنی مشغول شوند.

این اقدامات مجامع محافظه کار را بمخالفت برانگیخت، از جمله در شیراز مجلس جشنی که در فروردین ۱۳۱۴ بهمین

روی زن بی حجاب دیدند
ایمان و امان بسرعت بر ق
می رفت که مؤمنین رسیدند
این خاک آورد و دیگری آب
یک پرده ز گل بر او بریدند
غفلت شده بود ، خلق وحشی
چون شیر در نده می دویدند
بی پیچه زن گشاده رو را
پاچین عفاف می دریدند
درهای بهشت بسته می ماند
مردم همه می جهنمیدند
این است که نزد خالق و خلق
ارباب ... روسفیدند

چون این بر نامه منظم بعرض شاهنشاه
رسید . اظهار رضایت کردند . باین ترتیب
یک سال سپری شد .

در آبان ماه ۱۳۱۴ . روزی که
ایشان از سفر مازندران مراجعت می کردند
مرحوم فروغی رئیس وزراء و دیگر اعضای
هیئت دولت باستقبال قدوم ایشان در دهلیز
عمارت دربار استاده ، نزدیک به غروب بود
که شاهنشاه از اتومبیل پیاده شدند ، بعد
از تعارفات رو بوزیر معارف کرده گفتند :
«فلانی در باب رفع حجاب چه کردید؟»
وزیر معارف عرض کرد : « مطابق بر نامه
عمل که بعرض رسیده اقداماتی شده و تاحدی
پیشرفت کرده و افکار عمومی آماده شده است ،
اکنون دختران خردسال با روی
گشاده بمدرسه میروند ولی نسبت بزنان
سال خورده تنها این اقدامات معارف کافی

نیست ، باید در خانواده های عالی مملکت
وک عمل جدی بظهور بر سد و اگر شخص
اعلیحضرت همایونی پیش قدم شوند ، مردم
همه تأسی خواهند کرد که از قدیم گفته اند :
«الناس علی دین ملوکهم » .

شاهنشاه لحظه ای تأمل کرده : پس
از چند دقیقه سکوت گفتند : (عبارت ایشان
عیناً نقل میشود) بسیار خوب : دیگران
که اقدام نمی کنند ، من پیر مرد حاضر
که جلو بیفتم و سرمشق بشوم »

پس از آن ، وزرا را مخاطب ساخته
و بر انجام این کار بزرگ تأکید فرمودند .
وزیر معارف در پیرو این جلسه ،
نامه ای بدقفن شاهنشاهی نگاشت و پیشنهاد
کرد که در مجلس جشن فارغ التحصیلی آن
سال مدارس که موقع اعطای دیپلمها و جواز
است ، شاه و ملکه و شاهدخت ها تشریف
بیاورند و دیپلم و جواز را مرحمت
کنند خانمهای خدمتگزار معارف از مدیر
ها و معلمات و مقتشات همه حاضر خواهند
بود بعد از چنین مجلسی روز آزادی نسوان
رسماً اعلام شود .

پس از چند روز از دفتر مخصوص
جوابی رسید که اعلیحضرت همایونی مقرر
فرموده اند :

« فعلاً به علت سردی هوا اعتقاد
مجلس جشن مناسب نیست و باید تا برای
فصل بهار که هوا مساعد شود ، قابل کنید »
وزیر معارف در کرد که نظر بشه -
مصالح و مقتضیات سیاسی تعجیل در این

بیک ضرب شست چشم گیر که نشانه قدرت داشت دست می زدند - چنانکه در سال ۱۳۰۷ وقتی که سران عشاپرای ایلات جنوب متعدد شده وعلیه دولت به عصیان و یاغی - گری قیام کرد بودند و مردم پایتخت سخت نگرانی داشتند، همان روز امر فرمودند که بلدية تهران خیابان شاه آبادرا که از شریان های مهم عبور و مرور شهر است، تعریض نمایند و خانه هائی که در مسیر واقع شده اند با کمال قدرت خراب کنند، عمل شدید موجب تسکین افکار و ارعاب مفسدین شد)

در آن روزها وقایع فتنه شیخ بهلول در شهر مشهد و بست نشستن جمعی در مسجد گوهر شاد اتفاق افتاده بود که قوه قهریه آنها را متفرق ساخته و عوامل فتنه و فساد را گرفتار و میگازات کردند، لازم دانستند که در همان موقع مردم را متوجه بیک قدرت نمائی ساخته تا مشت محکمی به دهان فتنه گران ذده باشند .

شب ۲۵ آذر جلسه هیئت وزرا در دربار منعقد بود شاه روبرو وزیر معارف کرده فرمودند :

مجلس جشن توزیع دیبلم ها کی خواهد بود و در کجاست؟... وزیر معارف که خود را حاضر کرده بود فوراً جواب داد که کارهای ما آمده است، در عمارت تو ساز دانشسرای تهران اگر اجازه بفرمایند روز چهارشنبه ۱۷ دی برای تشویق پسران و دختران فارغ التحصیل

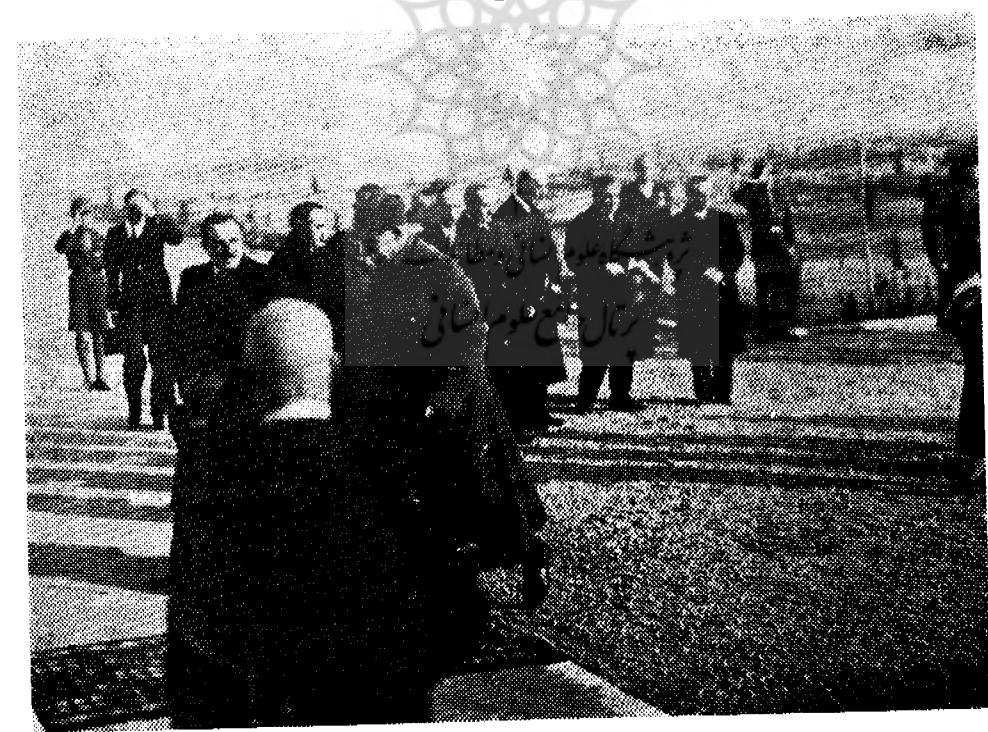
امرا مناسب ندانسته اند، ناچار اطاعت کرده ولی برنامه انعقاد مجالس جشن و خطابه در کانون بانوان و در مدارس پایین تخت و شهرستان ها همچنان ادامه داشت و دختران جوان حضور یافته لایحه می - خوانند و دیبلم های خود را میگرفتند. در این مجلس نیز رؤسای ادارات و احیانآ وزراء و محترمین نیز حضور میباشند. در آذار ماه همان سال وزیر معارف مسافرتی به خوزستان کرد، در آهواز تلگرافی از آقای محمود حم رئیس وزراء رسید باین مضمون :

« بر حسب امر همایونی زود تر مراجعت نمایید...» وی نیز خود را حاضر کرده عازم تهران شد. روز ۲۵ آذر ماه وزیر معارف به حضور شاهنشاه شریفیاب شده بعد از عرض گزارش سفر خود شاهنشاه فرمودند : « سابقاً در جواب پیشنهاد شما گفتم که مجلس جشن سالیانه معارف را تأخیر بیاندازید، اما حالا بمناسبت وقایعی که در خراسان پیش آمده و اشخاص مقصرون تنبیه شده اند، تأخیر مصلحت نیست هر چه زود تر مجلس خود را تشکیل دهید...»

(یکی از سیاست ها و تدابیر حکیمانه رضا شاه کبیر آن بود که همیشه بعد از وقوع حوادثی که باعث تحریک عامه می شد و تماس با افکار عوام الناز داشت و مفسدین در صدد اغواه خلق و تحریک اعصاب بر می آمدند فوراً بیک عمل حاد و

اعلیحضرت رضاشاه در موقع ورود بدانشسرای تهران

اعلیحضرت رضاشاه کبیر موقع ورود بدانشسرای تهران

حاضر بودند، درسالن غریبی جمعی از رجال و محترمین و هیئت وزرا و مدیر های دبیرستانها و صاحبمنصبان عالیرتبه وزارت معارف قرار گرفتند.

عمارت دانشسرای که اکنون مقر دانشسرای عالی است، تازه از زیر دست بنا بیرون آمده و عمارتی چنانکه اکنون هست بسیار زیبا و به مهندسی مارکوف روسی ساخته و آماده شده بود صبح آن روز سه لشکر کریم بوذرجمهری رئیس بلدیه تهران بعنوان آنکه برای کمال آمده است به آن مدرسه آمد و با تفاق وزیر معارف حمه سالن هارا بازدید نمود و در فرودگاه از این مسافت فوجیا فوراً گزارش

وجود مبارک و علیا حضرت ملکه و والا حضرت شاهدخت ها تشریف بیاورند و موجب افتخار خواهد بود.

* * *

جلسه تاریخی رفع حجاب از زنان ایران در روز چهارشنبه ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ شمسی منعقد شد، بعد از ظهر که آسمان صاف و آفتاب درخشناد و هوا در کمال اعتدال بود، در دو طالار فوقانی عمارت دانشسرای تهران (خیابان روزولت) مراسم پذیرائی به عمل آمد و رؤسای مدارس حاليه خانم های مدیره دبستانها و دبیرستانها و دختران فارغ التحصیل درسالن شرقی

علیا حضرت ملکه پهلوی - والا حضرت شاهدخت شمس پهلوی - والا حضرت شاهدخت اشرف پهلوی
در ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ دانشسرای تهران

و سپس به راهنمایی وزیر معارف تمام اطلاع‌ها و کلاسها و طاله‌های اجتماعات و کتابخانه و آزمایشگاه آن مدرسه را یک‌بار دیدند فرمودند.

سپس به بیرون تشریف پرداز و به وزیر معارف ابراز لطف و مرحمت کردند و آن مجلس تاریخی پیاپیان رسید. شرح این مجلس و متن بیانات شاهنشاه و لایحه خانمها در تمام روزنامه‌های تهران و به تفصیل در مجله تعلیم و تربیت که نشریه رسمی وزارت معارف بود مندرج است.

* * *

ساعت شش بعد از ظهر همان روز، جلسه هیئت وزیران در عمارت در باردار اطاق کوچک مخصوص منعقد شده بود و شاهنشاه به آن جلسه تشریف آورده بود و بسیار مسرور و بشاش بودند. رئیس دولت و افراد وزرا هر یک بمناسبت موقع تبریک عرض کردند و بتجلیل و تمجید از کارهای بزرگ شاهنشاه سخنانی گفتند.

شاهنشاه فرمودند: از امروز ملت ایران در صرف ملل متعدد داخل شد، همیشه اروپائیان مارا با واسطه عادت زنها به حجاب و جهالت و بی سوادی زنان مورد طعن و شماتت قرار می‌دادند، ولی بحمد الله این عیب رفع شد و این کار انجام گرفت و این خدمت را هم مثل سایر خدمات به مملکت انجام دادیم.

هر یک از آقایان وزرا در پاسخ سخنی گفت و از اقدامات خطیر و عظیم که

خود را به عنوان رسانیده بود.

درست در ساعت سه‌وقوعیم بعد از ظهر اتومبیل شاهنشاه به صحن باغ دانشسرا وارد شد. وزیر معارف خیر مقدم عرض کرد شاهنشاه با تفاوت نخست وزیر و هیئت وزرا به سمت سالن غربی راهنمایی شدند و در آنجا برای بزرگ که دیپلم ها و جواز حاضر شده بود قرار گرفتند. وزیر معارف لایحه مختصری در گزارش و عرض سپاس قرائت کرد و بعد از آن شاهنشاه دیپلم ها را بدست خود بیکا یک مدیران آموزشگاهها اعطای کردند و جواز شاگردان بر جسترا من حمایت فرمودند.

آنگاه وزیر معارف استدعا کرد که اکنون بطلاز دیگر تشریف فرماشوند. در آنجا تمام خانمها لباس متحدد الشکل که عبارت از جامه بلندسورمه ای رنگی بود بر تن داشتند و همه نشان شش گوش مخصوص معارف را بر سینه خود نصب نموده و در صفحه منظمی ایستاده بودند.

شاهنشاه بعد از توزیع دیپلمها و جوازی بطریف خانمها آمدند، خانم هاجر تریست که مدیره دانشسرا دختران بود، لایحه ای عرض کرد و اعلیحضرت در جواب سخنانی دایر بر اهمیت مقام زن در اجتماع وعقب افتادگی زنان ایران و تشویق آنان به برابری و هم شانی با مردان بیان فرمودند.

بعد از ساعتی که این مراسم انجام گرفت، بخانمها ابراز مرحمت فرمودند

خانم‌های معلمان معارف در داشتسرایی تهران ۱۷ دیماه ۱۳۱۴

مرئی و منظر جوانان بوالهوس برقص پرداخته و با آن جوانان بانواع رقصهای معمول فرنگستان مشغول دست افشاگی و پای کوبی شدند و از طرف دیگر مأمورین شهر بازی و پلیس هادر تهران و فرمانداریهای و پخته‌داری‌ها در شهرها و قصبات مملکت بر حسب دستور وزارت کشود بزنان بی خبر مزاحم شده و آنها با جبار و ادار بکشف حجاب می‌کردند و حتی چادر و نقاب آنان را پاره می‌کردند.

این هر دو پیش آمد در طبقات اواسط الناس و متدينین بسیار تأثیر سوء نمود و یک حس انزجاد و تنفر خیلی مخفی در عame تحریک شده بود خاصه که مجرمانه

بدست ایشان صورت گرفته، مانند تشکیل ارتقی، ایجاد امنیت، تأسیس راه آهن و کارخانجات وغیره وغیره بیاد کردند، شاه ساکت بسخنان آقایان گوش میداد، پس از چند دقیقه از جابر خاستند و بالتوی خود را پوشیده رو به هیئت دولت کرده و فرمودند: «با همه این تفاصیل بزرگترین خدمت من به مملکت تشکیل نظام وظیفه بود» این را گفته و از درخارج شدند.

بلافاصله بعد از مراسم ۱۷ دی در طهران دو امر پیش آمد که یکی به حد افراط و دیگری بعد تغییر بود، از یک طرف بعضی از زنهای معلمون الحال بکافه ها و رقصخانه ها هجوم آورده و همه در

خانمها در دانشسرای تهران ۱۷ دیماه ۱۳۱۴

سنگ مرمر می سازند و خیلی بدیع و زیبا خواهد شد.

اعلیحضرت موافقاً عمارت سابق را تخلیه کرده و در چند اطاق کوچک در ضلع غربی باغ که مشرف بخیابان کاخ است و سابقاً محل دفتر مخصوص بود منزل کرده بودند و همانجا اشخاص را می پذیرفتند. امروز اعلیحضرت در آن اطاق بر سر عادت معمول قدم میزدند، شاه پرسیدند که در این اوقات اوضاع چگونه است؟ جواب گفتم:

بحمدالله... اعلیحضرت همایونی کار بزرگی انجام دادند که نام مبارک ایشان در تاریخ مملکت مخلص خواهد بود و مسیر زندگانی اجتماعی ملت ایران را بکلی تغییر داد ولی چون سوال می-

بعضی از مقامات روحانی آیه مبارکه: «ولیضریب جیوبهن علی خمرهن» را به مذاق و رأی خود تفسیر میکردند و در تز مریدان خود ذممه تمقید و ملامت را پیش گرفته بودند.

وزیر معارف دریادداشت (صدقیح، جلد هشتم) خود در تاریخ ۲۷ دی ماه نوشته است:

«امروز قبل از ظهر بحضور اعلیحضرت رقم دو مطلب که بظاهر خیلی فوری و مهم می نمود، بعرض شاه رسانیدم که هردو را بحسن قبول تلقی فرمودند، چون این روزها عمارت کهنه اختصاصی با مر اعلیحضرت در دربار خراب کرده و بر روی شالوده های آن عمارتی نواز

ها شنیدم که تمام دانسینگهاي طهران را
بسته آند ...

پس از برگزاری مراسم آن روز
فرخنده مجالس سخن رانی و خطابه هم -
چنان مرتب درگاهون بانوان انجام می -
گرفت واشخاص سرشناس و محترم از آن
جمله شادروانان و ثوک الدلله و حاج
محتشم السلطنه رئیس مجلس شورای و مرخوم
صدرالاشراف وزیردادگستری و بزرگان
دیگر در آن جلسات سخنرانی های سودمند
و آموزنده ایراد میکردند در حال بعد یعنی
در سالروز ۱۷ دیماه ۱۳۱۵ مجلس
باشکوهی در همان محل فراهم آمد و خانم
ها و آقایان همه آنروز فرخنده را چشم
گرفته و از آن به بعد تا کنون همه ساله
روز ۱۷ دیماه را همه کس بخصوص خانم
های داشتمند و روشن فکر شادمانی می کنند
و از آن شاهنشاه بزرگ که مؤسس و بانی
آن خدمت بزرگ اجتماعی بود بعظامتو
واحترام پاد می کنند .

در سال ۱۳۱۶ تحول عظیمی در
دستگاه آموزشی بعمل آمد - در آن سال
کلاس های چهار ساله دستانها بصورت مختلط
تشکیل شدند نو باو گان دانشجو از پسر و دختر
در زیر نظر خانم های آموزگار به تعلیم و
تریتیت مشغول شدند و نیز از همان سال در
دانشکده های ادبیات و علوم و پزشکی و
داروسازی و حقوق دختران دانش آموز در
ردیف پسران دانش طلب اسم نویسی کرده
بدانشگاه تهران پذیرفته شدند و تا کنون
عدد خانمهای فارغ التحصیل روز افزون و
رو بازدید است .

امیدوارم این قافله مبارک همواره
بطرف خیر و صلاح و برگشت و نجاح پیش
بروند و بسر منزل نیکبختی و سعادت
بر سند .

فرمایید ناچارم با کمال صداقت عرض کنم
که طبقه عوام الناس و افکار عامه بدوعیب
که پیش آمده ناراحت شده و سزاوار است
که در رفع هر دو عیب توجه شود .

گفتند: «چه عیبی است ؟ ... » گفتم
یکی این است که این روزهای مأمورین پلیس
و بعضی حکام بزود و اجبار در کوچه و
بازار در کشف حجاب سعی می کنند و برای
زنان خیلی مزاحمت فراهم می کنند، خانم
های بی خبر و احیاناً خانواده های عفیف
را در معابر مزاحم شده و بجهیر و عنف چادر
از سر آنان بیرون می کنند و این کار تولید
عکس العمل خواهد کرد باید با مردم که
عادتی هزار ساله داشته اند به ملایمت رفتار
شود تا کم کم در اثر تربیت خودشان بیمیل
ورغبت از نشان دادن صورت و دستهای که در
شرع اسلام چایر است خودداری نکنند و بطور
طبیعی آماده کشف حجاب شوند . عیب دوم
که نه تنها حالا در مملکت ما پیدا شده
بلکه سالها است که در ممالک فرنگستان هم
این عیب وجود دارد و محل اندیشه و تفکر
داناییان و مقلای قوم است ولی چاره ای
نداشته اند ... آن افراد در رقص است .
این چند شب در کافه ها و دانشگاه های
تهران رفتار زن های رقصه نیمه عریان خیلی
زیاد و بیش از حد رشت و زننده است و آنها
با جوانان بوالهوس میرقصند . این زیاده
روی تأثیر ناپسندی در افکار مردم کرده
است ... پس از عرض این مطلب شاه مدتی
در فکر رفتند بعد بمن نظر کرده فرمودند:
بسیار خوب دیگر چه ؟ ... گفتم : عرض
همین است که بصر احت و راستی عرض
کردم بسته بنظر مبارک است .

شاه بطرف میز رفته و زنگی که
روی میز بود فشار داده مستخدمی بدردن
آمد . شاه فرمودند که هر یکی نظمیه تلفن
کنید فوراً بیاید و مر امر خص کردند . بعد